



สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา (The Republic of the Union of Myanmar)



เมืองหลวง กรุงเนปยีดอ

ที่ตั้ง อยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เส้นละติจูดที่ 22 องศาเหนือ ลองจิจูดที่ 98 องศาตะวันออก มีพื้นที่ 676,578 ตร.กม. ระยะทางจากด้านเหนือสุด-ใต้สุดรวม 2,051 กม. และตะวันออก-ตะวันตกรวม 936 กม. ชายฝั่งทะเลยาว 1,930 กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับจีน 2,129 กม.
ทิศใต้	ติดกับทะเลอันดามัน
ทิศตะวันออก	ติดกับลาว 238 กม. และไทย 2,401 กม.
ทิศตะวันตก	ติดกับอินเดีย 1,468 กม. บังกลาเทศ 271 กม. และอ่าวเบงกอล

ภูมิประเทศ ตอนบนเป็นภูเขาและหุบเขา มีเทือกเขาซึ่งเชื่อมต่อจากเทือกเขาหิมาลัยทอดเป็นแนวยาวจากเหนือไปทางใต้รวม 3 แนว คือ ด้านตะวันตกเป็นเทือกเขานาคา-เทือกเขาซิน-เทือกเขาเยไข่ ตอนกลางเป็นเทือกเขาพะโค และด้านตะวันออกเป็นที่ราบสูงฉาน พื้นที่สูงและภูเขามีสภาพสูงเฉลี่ย 3,000 ฟุต เทือกเขาสูงที่สุด คือ เทือกเขากาบาโบราซี (Hkakabo Razi) ในรัฐคะฉิ่น ความสูง 5,881 ม. (19,296 ฟุต) ตอนกลางและตอนล่างเป็นที่ราบลุ่ม มีประชาชนอาศัยอยู่หนาแน่น มีแม่น้ำใหญ่ไหลผ่านหลายสาย เช่น อิระวดี สาละวิน สะโตง และชินวิน

ภูมิอากาศ ส่วนใหญ่มีสภาพอากาศแบบมรสุมเขตร้อน มี 3 ฤดู คือ ฤดูฝน (กลาง พ.ค.-ปลาย ต.ค.) ลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้พัดเข้าสู่ประเทศ ทำให้มีฝนตกชุก พื้นที่ที่มีฝนตกมากที่สุด คือ ชายฝั่งทะเลในรัฐเยไข่ ภาคอิระวดี ภาคพะโค และภาคตะนาวศรี ปริมาณฝน 120-200 ลบ.นิ้ว/ปี ส่วนเขตพื้นที่ราบอื่น ๆ มีฝนตกเฉลี่ย 100 ลบ.นิ้ว/ปี พื้นที่ตอนกลางมีฝนตกน้อยที่สุด 20-40 ลบ.นิ้ว/ปี เนื่องจากถูกบดบังด้วยแนวเขาเยไข่ ทางด้านตะวันตก ฤดูหนาว (พ.ย.-ปลาย ก.พ.) อุณหภูมิเฉลี่ย 21-29 องศาเซลเซียส และฤดูร้อน (มี.ค.-กลาง พ.ค.) อุณหภูมิอาจสูงถึง 43 องศาเซลเซียส ส่วนอุณหภูมิเฉลี่ยทั่วประเทศ 32 องศาเซลเซียส ต่ำสุด 0 องศาเซลเซียส ตอนบนสุดของประเทศบนยอดเขาอาจมีหิมะตกในช่วง พ.ย.-ม.ค. ตอนกลางประเทศมีสภาพอากาศแห้งแล้งกว่าบริเวณอื่น อุณหภูมิสูงสุด 45 องศาเซลเซียส

ประชากร 54,900,000 คน (ปี 2568) มี 135 ชชาติพันธุ์ แบ่งเป็น เชื้อชาติพม่า 68% ไทยใหญ่ (ฉาน) 9% กะเหรี่ยง 7% เยไข่ 4% จีน 3% อินเดีย 2% มอญ 2% และอื่น ๆ 5% อัตราส่วนประชากรตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 24.89% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 68.30% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 6.80% อัตราการเพิ่มประชากร 0.76% (ปี 2568) อัตราการเกิด 16.48 ต่อ 1,000 คน (ปี 2568) อัตราการเสียชีวิต 8.61 ต่อ 1,000 คน (ปี 2568) ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม

ศาสนา พุทธนิกายเถรวาท 87.9% คริสต์ 6.2% อิสลาม 4.3% นับถือความเชื่อท้องถิ่น เช่น ผีน้ำและผีบรรพบุรุษ 0.8% ฮินดู 0.5% อื่น ๆ 0.2% และไม่นับถือศาสนา 0.1%

ภาษา ภาษาราชการ คือ ภาษาพม่า (Burmese) ส่วนกลุ่มชาติพันธุ์ใช้ภาษาท้องถิ่น ทำให้มีชนชาติมีภาษาพูดมากกว่า 100 ภาษา

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือในกลุ่มประชากรอายุมากกว่า 15 ปี 89.1% ระบบการศึกษาแบ่งเป็นระบบ 5 : 4 : 2 ดังนี้ ระดับประถมศึกษา 5 ปี (อนุบาล 1 ปี และประถมศึกษา 4 ปี) มัธยมศึกษาตอนต้น 4 ปี มัธยมศึกษาตอนปลาย 2 ปี ส่วนอาชีวศึกษา 1-3 ปี และอุดมศึกษา 4-6 ปี ทั้งนี้ การศึกษาภาคบังคับ คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

การก่อตั้งประเทศ เมียนมาเคยเป็นที่ตั้งของหลายอาณาจักรในดินแดนสุวรรณภูมิมาตั้งแต่ปี 1392 ที่สำคัญ ได้แก่ อาณาจักรพุกาม อาณาจักรอังวะ-หงสาวดี และอาณาจักรตองอู มีราชวงศ์อลองพญาเป็นราชวงศ์สุดท้าย ก่อนที่จะตกอยู่ใต้การยึดครองของอังกฤษเมื่อปี 2428

ต่อมาในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 มีการก่อตั้งกลุ่มสันนิบาตเสรีภาพประชาชนต่อต้านฟาสซิสต์ (Anti-fascist People's Freedom League) ซึ่งเป็นกลุ่มชาตินิยมชาวเมียนมา นำโดยคณะของนายพลอองซาน (บิดาของนางอองซานซูจี อดีตที่ปรึกษาแห่งรัฐ) ที่มีนโยบายขับไล่ญี่ปุ่นและเรียกร้องเอกราชให้กับเมียนมา จนกระทั่งเมียนมาได้รับเอกราชเมื่อ 4 ม.ค.2491 ขณะเดียวกันนายพลอองซานเจรจาชักชวนผู้นำชนกลุ่มน้อยต่าง ๆ เพื่อรวมตัวกันประกาศเอกราช โดยลงนามข้อตกลงปางหลวงและกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญเมียนมาปี 2491 เพื่อให้คนเชื้อชาติพม่า (Burman) และกลุ่มชาติพันธุ์รวมตัวกันในรูปแบบสหภาพเมียนมา โดยรัฐฉานและรัฐคะยาไม่มีสิทธิแยกตัวออกไปหลังครบ 10 ปี รัฐคะฉิ่นไม่ได้สิทธิแยกตัวแต่สามารถปกครองตนเองได้ ส่วนรัฐกะเหรี่ยงยังคงอยู่ในเครือจักรภพอังกฤษในขณะนั้น ก่อนที่นายพลเนวินยึดอำนาจการปกครองเมื่อ มี.ค.2505 ส่งผลให้เมียนมากลับสู่การปกครองแบบเผด็จการทหารมานาน 50 ปี

จนกระทั่งกองทัพเมียนมาประกาศใช้รัฐธรรมนูญเมียนมาปี 2551 และเปลี่ยนผ่านการปกครองประเทศสู่ความเป็นประชาธิปไตย โดยจัดการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อปี 2553 และได้รัฐบาลพลเรือนซึ่งนำโดยประธานาธิบดีเต็งเส่ง อดีตนายทหารระดับสูง ขึ้นบริหารประเทศเมื่อปี 2554 หลังจากนั้นการเมืองเมียนมาอยู่ในช่วงการเปลี่ยนผ่านสู่ความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น จนถึงช่วงที่พรรคสันนิบาตแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตย (National League for Democracy-NLD) นำโดยนางอองซานซูจี ชนะการเลือกตั้งอย่างท่วมท้นเมื่อ 8 พ.ย.2558 และครองเสียงข้างมากในรัฐสภา ก่อนที่จะชนะการเลือกตั้งสมัยที่ 2 ในการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อ 8 พ.ย.2563 โดยมีที่นั่งในรัฐสภา 83% และครองเสียงข้างมากจนได้เป็นแกนนำจัดตั้งรัฐบาลใหม่อีกสมัย

รัฐบาลพรรค NLD มุ่งกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจที่ถดถอยลงจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 ปฏิรูประบบการเมืองและความมั่นคง และผลักดันการดำเนินกระบวนการสันติภาพกับกลุ่มชาติพันธุ์ โดยให้นางอองซานซูจี ซึ่งไม่สามารถขึ้นเป็นประธานาธิบดี ยังคงบทบาทและอำนาจทางการเมืองในตำแหน่งที่ปรึกษาแห่งรัฐ ควบคู่กับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อให้นางอองซานซูจีคงสิทธิในการเป็นสมาชิกสภากลาโหมและความมั่นคงแห่งชาติ (National Defence and Security Council-NDSC) ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการควบคุมด้านความมั่นคงและการตัดสินใจเชิงนโยบายของประเทศ

รัฐบาลพรรค NLD พยายามแก้ไขรัฐธรรมนูญเมียนมาปี 2551 เพื่อลดอำนาจของกองทัพเมียนมาในระบบการเมืองและปรับลดงบประมาณของกองทัพ ทำให้ พล.อ.อาวุโส มินอ่องโล่ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ตัดสินใจเข้าควบคุมอำนาจบริหารประเทศอย่างเบ็ดเสร็จ โดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญเมียนมาซึ่งกำหนดให้ผู้บัญชาการทหารสูงสุดมีอำนาจทั้งด้านบริหาร ตุลาการ และนิติบัญญัติ ในช่วงที่เมียนมาประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินทั่วประเทศ (State of Emergency) ตั้งแต่ 1 ก.พ.2564 และมีการจับกุมดำเนินคดีนายวินมยีน อดีตประธานาธิบดีเมียนมา นางอองซานซูจี รวมถึงแกนนำคนสำคัญของพรรค NLD ฐานร่วมกันทุจริตการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อปี 2563 และต่อต้านรัฐบาลที่นำโดย พล.อ.อาวุโส มินอ่องโล่

พล.อ.อาวุโส มินอ่องโล่ จัดตั้งสภาบริหารแห่งรัฐ (State Administration Council-SAC) และคณะรัฐมนตรีขึ้นบริหารประเทศ เมื่อ ก.พ.2564 โดย พล.อ.อาวุโส มินอ่องโล่ รวบอำนาจแบบรวมศูนย์จากการดำรงตำแหน่งประธาน SAC ผู้บัญชาการทหารสูงสุด นายกรัฐมนตรี และรักษาการประธานาธิบดีเมียนมา ก่อนที่จะออกคำสั่งแต่งตั้งคณะบริหารประเทศชุดใหม่เมื่อ 31 ก.ค.2568 ได้แก่ การจัดตั้งคณะกรรมการความมั่นคงและสันติภาพแห่งรัฐ (State Security and Peace Commission-SSPC) โดยมี พล.อ.อาวุโส มินอ่องโล่ เป็นประธาน และสมาชิกรวม 10 คน การจัดตั้งรัฐบาลแห่งสหภาพ (Union Government) โดยมี

นายเนียวซอ เป็น นรม. พร้อมแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงฝ่ายกฎหมาย เช่น ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ และคณะกรรมการการเลือกตั้งที่มีนายตานโซเป็นประธาน นอกจากนี้ ยังออกคำสั่งยุติการบังคับใช้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินทั่วประเทศ (State of Emergency) เมื่อ 31 ก.ค.2568 แต่ยังคงบังคับใช้กฎอัยการศึก (Martial Law) ในพื้นที่ที่มีการสู้รบรุนแรง จำนวน 63 เมือง เพื่อเตรียมจัดการเลือกตั้งทั่วไปในห้วง 28 ธ.ค.2568-ม.ค.2569 เพื่อเปลี่ยนผ่านการบริหารประเทศไปสู่รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง

ทั้งนี้ เมียนมาเดิมชื่อว่าพม่า (Burma) จนกระทั่งเมื่อปี 2532 จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็นเมียนมา (Myanmar) เพื่อให้ชื่อประเทศสื่อความหมายถึงความเป็นศูนย์รวมของกลุ่มชาติพันธุ์ทุกเชื้อชาติ ไม่ได้หมายถึงเฉพาะเชื้อชาติพม่า (Burma) เพียงอย่างเดียว อีกทั้งยังสะท้อนนโยบายสมานฉันท์และการสร้างเอกภาพให้เกิดขึ้นภายในประเทศ

วันชาติ 4 ม.ค. (วันที่ได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อปี 2491)

การเมือง ปกครองแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุขและหัวหน้าฝ่ายบริหาร โดยมาจากการสรรหาของสมาชิกรัฐสภา เขตการปกครองแบ่งเป็น 7 รัฐ (State) 7 ภาค (Region) และ 1 เขตสหภาพ (กรุงเนปีดอ เป็นเมืองหลวงที่ขึ้นตรงต่อประธานาธิบดี) และแบ่งการบริหารเป็นรัฐบาล 2 ระดับ คือ รัฐบาลระดับสหภาพ มี 26 กระทรวง และรัฐบาลท้องถิ่นประจำภาค/รัฐ โดยจัดสรรตำแหน่งมุขมนตรีประจำภาค/รัฐ ให้พรรคการเมืองกลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่ ซึ่งแม้ว่าเมียนมาเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบเผด็จการทหารเป็นประชาธิปไตยภายใต้รัฐบาลพลเรือน แต่กองทัพเมียนมายังมีบทบาททางการเมืองสูง ก่อนที่เมียนมาจะถูกปกครองภายใต้คณะชนชั้นนำทหารที่นำโดย พล.อ.อาวุโส มินอ่องโล่ มาตั้งแต่ ก.พ.2564 ทำให้อำนาจบริหาร ตุลาการ และนิติบัญญัติรวมศูนย์อยู่ภายใต้ข้อสั่งการของ พล.อ.อาวุโส มินอ่องโล่ เป็นหลัก

โครงสร้างอำนาจตามรัฐธรรมนูญปี 2551 แบ่งสรรอำนาจเป็น 3 ส่วนสำคัญ ได้แก่ 1) ประธานาธิบดี ซึ่งเป็นประมุขของรัฐและมีอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ 2) ผู้บัญชาการทหารสูงสุด (ปัจจุบันคือ พล.อ.อาวุโส มินอ่องโล่) มีอำนาจสั่งการสูงสุดในกองทัพและควบคุมกระทรวงด้านความมั่นคง 3 กระทรวง คือ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม และกระทรวงกิจการชายแดน และ 3) สภากลาโหมและความมั่นคงแห่งชาติ (National Defence and Security Council-NDSC) เป็นกรอบการประชุมหารือประเด็นความมั่นคง และเป็นกลไกถ่วงดุลอำนาจระหว่างรัฐบาลพลเรือนกับกองทัพ

คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.เมียนมา) ภายใต้รัฐบาลคณะกรรมการความมั่นคงและสันติภาพแห่งรัฐ (State Security and Peace Commission-SSPC) กำหนดจัดการเลือกตั้งทั่วไปในห้วง 28 ธ.ค.2568-ม.ค.2569 โดยดำเนินการเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะแรกใน 28 ธ.ค.2568 ส่วนระยะที่ 2 จัดใน 11 ม.ค.2569 และระยะที่ 3 จะจัดภายใน ม.ค.2569 ทั้งนี้ รัฐบาลเมียนมามุ่งสร้างความน่าเชื่อถือและลดข้อครหา ด้านความไม่โปร่งใสของการเลือกตั้ง ด้วยการเปิดรับผู้สังเกตการณ์การเลือกตั้งทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม แม้รัฐบาลเมียนมาจะเชิญรัฐบาลจากประเทศต่าง ๆ และองค์กรระหว่างประเทศ เข้ามาร่วมสังเกตการณ์การเลือกตั้ง แต่กลุ่มต่อต้านรัฐบาลหลายฝ่ายประกาศว่า จะไม่ยอมรับผลการเลือกตั้ง โดยให้เหตุผลว่าเป็นกระบวนการที่ไม่เปิดกว้างทางการเมือง สอดคล้องกับมุมมองของประเทศตะวันตกที่เห็นว่าการเลือกตั้งดังกล่าวเป็นเพียงกลไกสร้างความชอบธรรมให้กับรัฐบาลมากกว่าจะเป็นแนวทางฟื้นฟูประชาธิปไตย

ทั้งนี้ พรรคเพื่อความเป็นปึกแผ่นและการพัฒนาแห่งสหภาพ (Union Solidarity and Development Party-USDP) ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากกองทัพ มีแนวโน้มชนะการเลือกตั้ง เพราะเป็นพรรคที่ส่งผู้สมัครลงแข่งขันมากที่สุดถึง 1,018 คน จากทั้งหมด 4,963 คน ขณะที่พรรค NLD ของนางอองซานซูจี ถูกสั่งยุบพรรคไปแล้วตั้งแต่ มี.ค.2566

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีเป็นหัวหน้ารัฐบาล มาจากการสรรหาและเลือกตั้งของสมาชิกรัฐสภา มีวาระ 5 ปี ตามรัฐธรรมนูญเมียนมาปี 2551 มีอำนาจควบคุมฝ่ายบริหารทั้งหมด และแต่งตั้งบุคคลขึ้นเป็นรัฐมนตรี ยกเว้นกระทรวงด้านความมั่นคง 3 กระทรวง ที่ผู้บัญชาการทหารสูงสุดมีอำนาจเป็นผู้แต่งตั้ง

ฝ่ายนิติบัญญัติ : มีวาระ 5 ปี และมี 2 ระดับ คือ 1) รัฐสภาสหภาพ ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมี 440 คน มาจากการเลือกตั้ง 330 คน จากการคัดเลือกของกองทัพ 110 คน) กับ วุฒิสภา (สมาชิกวุฒิสภามี 224 คน มาจากการเลือกตั้ง 168 คน จากการคัดเลือกของกองทัพ 56 คน) และ 2) สภาท้องถิ่นประจำภาค/รัฐ ทั้งนี้ ผู้แทนที่ได้รับการแต่งตั้งจากกองทัพคิดเป็นสัดส่วน 25% ของสภาทั้ง 2 ระดับ

ฝ่ายตุลาการ : ประกอบด้วย ศาลฎีกาซึ่งเป็นศาลสูงสุดของประเทศ ศาลสูงประจำภาค/รัฐ ศาลสูงประจำเขตปกครองตนเอง ศาลประจำเมือง ศาลประจำอำเภอ และศาลอื่น ๆ ตามรัฐธรรมนูญ คือ ศาลทหาร และศาลรัฐธรรมนูญ

พรรคการเมืองสำคัญ : พรรคเพื่อความเป็นปึกแผ่นแห่งสหภาพและการพัฒนา (Union Solidarity and Development Party-USDP) ซึ่งกองทัพเมียนมาให้การสนับสนุน พรรค People's Pioneer Party (PPP) พรรค Pa-O National Organization (PNO) พรรค Lisu National Development Party (L.N.D.P) พรรค Tai-Leng Nationalities Development Party (T.N.D.P) พรรคสันนิบาตแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตย (National League for Democracy-NLD/ถูกสั่งยุบพรรคเมื่อ มี.ค.2566) พรรคเอกภาพแห่งชาติ (National Unity Party-NUP) พรรคประชาธิปไตยแห่งชนชาตืฉาน (Shan National Democratic Party-SNDP) พรรคเพื่อการพัฒนาชนชาติยะไข่ (Rakhine Nationalities Development Party-RNDP) และพรรคพลังประชาธิปไตยแห่งชาติ (National Democratic Force-NDF)

กลุ่มต่อต้านรัฐบาล : คณะกรรมการผู้แทนรัฐสภา (Committee Representing Pyidaungsu Hluttaw-CRPH) ประกาศจัดตั้งรัฐบาลเอกภาพแห่งชาติ (National Unity Government-NUG) เมื่อ 16 เม.ย.2564 ซึ่งมีผู้แทนจากอดีตสมาชิกพรรค NLD นักเคลื่อนไหวเพื่อประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน กลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ เช่น คะฉิ่น กะเหรี่ยง ชิน คะยา ตะอาง และมอญ เพื่อปูทางสู่การจัดตั้งรัฐบาลพลัดถิ่นและแสดงนัยของการต่อสู้ทางการเมืองอย่างเปิดเผยกับรัฐบาลเมียนมา โดยแกนนำ NUG ส่วนใหญ่เคลื่อนไหวอยู่ในต่างประเทศและพื้นที่ควบคุมของกองกำลังกลุ่มชาติพันธุ์

NUG จัดตั้งกองกำลังป้องกันประชาชน (People's Defence Force-PDF) เมื่อ พ.ค.2564 เป็นกลไกทางการเมืองหลักในการต่อสู้กับรัฐบาลทหารเมียนมา โดยได้รับความช่วยเหลือด้านทักษะและอาวุธจากกองกำลังกลุ่มชาติพันธุ์ (Ethnic Armed Organization-EAO) บางกลุ่ม โดย NUG ตั้งให้นายวินมยีน ซึ่งยังคงถูกควบคุมตัวในเมียนมา เป็นประธานาธิบดีของ NUG และแต่งตั้งนายควาลาซिला ประธานองค์กร Kachin National Consultative Assembly (KNCA) เป็นรองประธานาธิบดี นางองซานซูจีเป็นที่ปรึกษาแห่งรัฐ (ปัจจุบันยังคงถูกควบคุมตัวในเมียนมา) นายมานวินไค้จันเป็นนายกรัฐมนตรี และนางชินมาอ่องเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ทั้งนี้ NUG จัดตั้งสภาที่ปรึกษาความเป็นเอกภาพแห่งชาติ (National Unity Consultative Council-NUCC) เพื่อเป็นกลไกประสานความร่วมมือกับกลุ่มชาติพันธุ์ โดยมีสมาชิกที่เป็นผู้แทนจาก CRPH พรรคการเมือง กองกำลังชาติพันธุ์ องค์กรภาคประชาสังคม กลุ่มที่เคลื่อนไหวตามแนวทางขัดขืนอย่างสงบ (Civil Disobedience Movement-CDM) และกลุ่มอดีตเจ้าหน้าที่รัฐที่เข้าร่วม CDM (กลุ่ม Disloyalty Civil Servant-DCS)

เศรษฐกิจ รัฐบาลเมียนมามุ่งปฏิรูปเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับการปฏิรูปการเมือง โดยมีเป้าหมายสำคัญ คือ การหลุดพ้นจากการเป็นประเทศด้อยพัฒนา เพื่อมุ่งสู่ประเทศที่มีรายได้ปานกลางภายในปี 2574

เน้นเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุน กระตุ้นการลงทุนจากต่างประเทศในโครงการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน และปรับปรุงกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการทำธุรกิจ โดยวางแนวทางพัฒนาเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ กระจายทรัพยากรอย่างทั่วถึง สนับสนุนการแข่งขันทางเศรษฐกิจให้ภาคเอกชนเข้าถึงแหล่งเงินทุน สร้างความโปร่งใส และเสถียรภาพในระบบการเงิน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ท่าเรือ และสิ่งปลูกสร้างด้านพลังงาน สร้างงานภายในประเทศ พัฒนาภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ ภาคการเกษตร ปศุสัตว์ อุตสาหกรรมแปรรูปเพื่อการส่งออก สนับสนุนกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและย่อม และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

เมียนมาได้เปรียบในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และดึงดูดความสนใจของนักลงทุน จากเป็นจุดเชื่อมต่อภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับเอเชียใต้ และเป็นช่องทางเลือกในการออกสู่ทะเล สำหรับจีน รวมถึงมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์จำนวนมาก โดยเฉพาะก๊าซธรรมชาติ แร่ธาตุ และป่าไม้ อย่างไรก็ตาม รายงานของธนาคารโลกเปิดเผยว่า เศรษฐกิจเมียนมายังเผชิญกับความท้าทายอย่างต่อเนื่องจากสถานการณ์ความขัดแย้งภายในประเทศ และความไม่มั่นคงของเศรษฐกิจมหภาค โดยเศรษฐกิจเมียนมาจะหดตัวลง 2.5% ในปีงบประมาณ 2568/2569 ซึ่งเป็นผลกระทบจากเหตุแผ่นดินไหวเมื่อ 28 มี.ค.2568 ภัยพิบัติดังกล่าวสร้างความเสียหายโดยตรงต่อทรัพย์สินและโครงสร้างพื้นฐาน มูลค่าความเสียหายอยู่ที่ 11,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (356,400 ล้านบาท) คิดเป็น 14% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และประเมินว่า ผลผลิตทางเศรษฐกิจจะลดลงประมาณ 2,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (64,800 ล้านบาท) โดยแผ่นดินไหวครั้งนี้ส่งผลกระทบต่อประชาชนมากกว่า 17 ล้านคน ซึ่งในจำนวนนี้ 9 ล้านคน ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง

การขาดแคลนปัจจัยนำเข้า การหยุดชะงักของตลาดแรงงาน และการขาดแคลนไฟฟ้าส่งผลให้กิจกรรมการผลิตลดลง ทำให้อัตราความยากจนเพิ่มขึ้นอีก 2.8% ขณะที่การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment-FDI) มีทิศทางขยายตัวแบบค่อยเป็นค่อยไป จากการทยอยกลับเข้าไปลงทุนของนักลงทุนต่างชาติที่ยังเชื่อมั่นในศักยภาพของตลาดเมียนมา โดยประเทศที่ยังคงลงทุนในเมียนมาสูงที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ 1) สิงคโปร์ 2) จีน 3) ฮองกง 4) สหราชอาณาจักร และ 5) ไทย ตามลำดับ

เศรษฐกิจเมียนมามีแนวโน้มฟื้นตัวในระดับต่ำและอยู่ในภาวะเปราะบาง จากปัจจัยเสี่ยงด้านความไม่แน่นอนทางการเมืองภายในประเทศ แรงกดดันจากมาตรการคว่ำบาตรของนานาชาติ และการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติ ทั้งนี้ แผนการจัดการเลือกตั้งทั่วไปของรัฐบาลเมียนมาในห้วง ค.ศ.2568-ม.ค.2569 คาดว่าจะไม่สามารถคลี่คลายความขัดแย้งทางการเมืองภายในประเทศได้อย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากประเทศตะวันตกยังคงมีท่าทีไม่ยอมรับความชอบธรรมของรัฐบาลทหารและมีแนวโน้มคงไว้ซึ่งมาตรการคว่ำบาตรต่อไป

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : จีต (Myanmar Kyat-MMK)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 2,100 จีต : 1 ดอลลาร์สหรัฐ

อัตราแลกเปลี่ยนต่обаท : 64.83 จีต : 1 บาท (11 พ.ย.2568)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2568)

ผลผลิตมวลรวมในประเทศ (GDP) : 75,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 2.5%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 1,187 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 25 ล้านคน

อัตราการว่างงาน : 3%

อัตราเงินเฟ้อ : 14%

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุลการค้า 683 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ม.ค.-พ.ค.2568)

มูลค่าการส่งออก : 6,022 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ม.ค.-พ.ค.2568)

มูลค่าการนำเข้า : 6,705 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ม.ค.-พ.ค.2568)

มูลค่าการค้า : 12,727 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ม.ค.-พ.ค.2568) ลดลง 12% เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567

สินค้าส่งออกสำคัญ : เครื่องแต่งกาย ก๊าซธรรมชาติ สินแร่ รองเท้า ยางพารา ปลา สัตว์น้ำ อัญมณี

สินค้านำเข้าสำคัญ : น้ำมันเชื้อเพลิง เครื่องจักร เม็ดพลาสติก เหล็ก ปุ๋ย ยา เครื่องดื่ม เครื่องสำอาง

ประเทศคู่ค้าสำคัญ : จีน ไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย ญี่ปุ่น อินโดนีเซีย อินเดีย

ตลาดส่งออกสำคัญของเมียนมา : จีน ไทย อินเดีย ญี่ปุ่น เยอรมนี

ตลาดนำเข้าสำคัญของเมียนมา : จีน สิงคโปร์ มาเลเซีย ไทย อินโดนีเซีย

การทหาร กองทัพเมียนมาเป็นสถาบันที่มีความสำคัญสูง มีภารกิจหลัก คือ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ การเสริมสร้างเอกภาพและความมั่นคงของชาติ ปัจจุบันกองทัพเมียนมาพยายามเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาขีดความสามารถให้ทัดเทียมกับประเทศในภูมิภาค โดยมีเป้าหมายพัฒนากำลังพลและยุทโธปกรณ์ต่าง ๆ ควบคู่กับการทำให้ทั่วโลกยอมรับ ยุทโธปกรณ์หลักจัดซื้อจากรัสเซียและจีน รวมถึงผลิตเองเพื่อใช้ในประเทศตามขีดความสามารถทางเศรษฐกิจ

กองทัพเมียนมา มีกำลังพลรวม 3 เหล่าทัพ จำนวน 134,000 นาย และกำลังพลกึ่งทหาร 70,000 นาย ดังนี้ (ข้อมูลจาก รายงาน Military Balance ประจำปี 2568 จัดทำโดย International Institute for Strategic Studies (IISS))

ทบ. กำลังพล 100,000 นาย ยุทโธปกรณ์หลัก ได้แก่ ถ.หลัก 195 คัน ถ.เบา 100 คัน รถลำเลียงพลหุ้มเกราะ 345 คัน ปืนใหญ่ 443 กระบอก

ทร. กำลังพล 19,000 นาย หน่วยปฏิบัติการพิเศษ 800 นาย ไม่มีนาวิกโยธิน ยุทโธปกรณ์หลัก ได้แก่ เรือดำน้ำ 2 ลำ เรือรบหลัก 5 ลำ เรือตรวจการณ์ใกล้ฝั่ง 86 ลำ เรือสนับสนุนการรบและส่งกำลังบำรุง 14 ลำ

ทอ. กำลังพล 15,000 นาย ยุทโธปกรณ์หลัก ได้แก่ บ.ขับไล่ 63 เครื่อง (MiG-29SM/MiG-29UB/F-7) บ.โจมตี 16 เครื่อง (FTC-2000G/JF-17/JF-17B) ฮ. 70 เครื่อง (Mi-17/Mi-35)

ปัญหาด้านความมั่นคง

ปัญหาความมั่นคงที่ทำนายรัฐบาล ได้แก่ 1) ปัญหาการสู้รบที่มีแนวโน้มยืดเยื้อ แม้รัฐบาลเมียนมาประกาศจัดการเลือกตั้งทั่วไปเพื่อเปลี่ยนผ่านการบริหารไปสู่รัฐบาลพลเรือน เนื่องจากกลุ่มต่อต้านรัฐบาลไม่มีส่วนร่วมและต่อต้านการเลือกตั้ง 2) ปัญหาผู้อพยพชาวโรฮิงจา จากสถานการณ์ความไม่สงบในรัฐยะไข่ 3) การดำเนินกระบวนการสันติภาพกับชนกลุ่มน้อยยังไม่คืบหน้าและไม่ครอบคลุมทุกกลุ่ม ส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกับกลุ่มการเมืองฝ่ายตรงข้ามยังมีความขัดแย้งสูง 4) ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ อาทิ การค้ายาเสพติด ค้ามนุษย์ ค้าอาวุธ และอาชญากรรมข้ามชาติทางเทคโนโลยีตามแนวชายแดน และ 5) ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ โดยเฉพาะเมียนมากับประเทศตะวันตกที่เสื่อมถอยลงหลังจากเหตุรัฐประหาร รวมถึงจุดยืนทางการทูตของประเทศสมาชิกอาเซียนภาคพื้นสมุทรที่มีต่อรัฐบาลเมียนมา ยังคงเป็นประเด็นท้าทายต่อความเป็นเอกภาพภายในอาเซียน และการกำหนดแนวทางในการแก้ไขสถานการณ์เมียนมาในกรอบอาเซียน

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ACMECS, ADB, ARF, ASEAN, BIMSTEC, FAO, G-77, IAEA, IBRD, ICAO, ICRM, IDA, IFAD, IHO, ILO, IMF, IMO, INTERPOL, ITU, NAM, NPT, OPCW, SEANWFZ, UN, UNCTAD, UNESCO, UNIDO, UPU, WCO, WFTU, WHO, WIPO, WMO, WTO และ OPWC

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในเมียนมาเริ่มเปิดกว้างขึ้น โดยตั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเมื่อปี 2539 และมีสถาบันด้านเทคโนโลยีในสังกัดกรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เปิดสอน 5 แห่ง ได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีอย่างกุ่ม สถาบันเทคโนโลยีมันตะเลย์ สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์แปร์ สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อย่างกุ่ม และสถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มันตะเลย์ ต่อมาเมื่อปี 2552 ได้ยกระดับโรงเรียนเทคนิคและสถาบันการศึกษาด้านเทคนิคระดับต่ำกว่าปริญญาตรีทั่วประเทศ 53 แห่ง เป็นมหาวิทยาลัย

ปัจจุบันกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเมียนมากำลังผลักดันโครงการก่อสร้างเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์เพื่อใช้ประโยชน์ด้านการแพทย์ การเกษตร และปศุสัตว์ โดยรัฐบาลดำเนินมาตรการเตรียมความพร้อมหลายประการ เช่น การกำหนดมาตรการควบคุมและป้องกันรังสี การร่างกฎหมายต่อต้านการแพร่ขยายอาวุธนิวเคลียร์ การพัฒนาอุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีนิวเคลียร์ และการเสริมสร้างศักยภาพบุคลากร ทั้งนี้ รัฐบาลเมียนมากำลังอยู่ระหว่างการหารือกับบริษัท ROSATOM ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจด้านพลังงานนิวเคลียร์ของรัสเซีย เกี่ยวกับการก่อสร้างเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ขนาดเล็ก (Small Modular Reactor-SMR) กำลังผลิต 110 เมกะวัตต์ คาดว่าอาจตั้งในพื้นที่ใกล้กับกรุงเนปยีดอ รวมถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีนิวเคลียร์เพื่อสันติ อย่างไรก็ตาม เมียนมาเป็นประเทศที่ 191 ที่ตกลงเข้าร่วมกับองค์การห้ามอาวุธเคมี (Organization for the Prohibition of Chemical Weapons-OPWC) เมื่อ ก.ค.2558

นอกจากนี้ รัฐบาลเมียนมาได้จัดตั้งหน่วยงานอวกาศเมียนมา (Myanmar Space Agency-MSA) เมื่อ 1 มิ.ย.2568 ภายหลังการเยือนรัสเซียของ พล.อ.อาวุโส มินอ่องโลว์ เมื่อ มี.ค.2568 โดยหน่วยงานดังกล่าวอยู่ภายใต้การกำกับโดยตรงของ พล.อ.อาวุโส มินอ่องโลว์ มีอำนาจหน้าที่ในการลงนามบันทึกความเข้าใจ ข้อตกลง และสนธิสัญญาระหว่างประเทศ รวมถึงการขยายความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศ สหประชาชาติ มหาวิทยาลัย บริษัท และบุคคลต่าง ๆ การจัดตั้งหน่วยงานนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการวิจัย และการใช้ประโยชน์จากอวกาศอย่างสันติ เพื่อสนับสนุนความมั่นคงแห่งชาติ การเกษตร การบริหารจัดการภัยพิบัติ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

การขนส่งและโทรคมนาคม สนามบินส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์ร่วมกันทั้งฝ่ายทหารและพลเรือน ปัจจุบันเมียนมามีสนามบินนานาชาติ 4 แห่ง ได้แก่ สนามบินมิงกลาดอนในย่างกุ่ม สนามบินมันตะเลย์ สนามบินเนปยีดอ และสนามบินเฮโฮในรัฐฉาน เมียนมามีแผนก่อสร้างสนามบินนานาชาติแห่งใหม่ที่เมืองหงสาวดี ภาคพะโค ส่วนสนามบินภายในประเทศมีทั้งหมด 16 แห่ง ได้แก่ มิงกลาดอนในภาคย่างกุ่ม เชียงตุง ท่าซี้เหล็ก ลาโซ เฮโฮ เมืองสาต ในรัฐฉาน มะละแหม่ง ทะวาย มะริด ปกเปียน เกาะสอง ในภาคตะนาวศรี ลอยก่อ ในรัฐกะยา ผาอัน ในรัฐกะเหรี่ยง มยิตจีนา ในรัฐคะฉิ่น สิตต่วย ในรัฐยะไข่ และในภาคมันตะเลย์ มีสายการบินภายในประเทศ เช่น Myanmar Airways (MA/ของรัฐบาล) Yangon Airways Asian Wings และ Kanbawza สายการบินระหว่างประเทศ เช่น Myanmar Airways International (MAI) สายการบินที่บินทั้งในและระหว่างประเทศ เช่น Air Bagan และ Air Mandalay

เมียนมามีถนนเชื่อมพื้นที่ทุกภาค ระยะทาง 34,377 กม. ถนนส่วนใหญ่มีสภาพไม่ดีนัก เนื่องจากขาดแคลนงบประมาณ ส่วนถนนที่สร้างและปรับปรุงใหม่ในระยะหลังหลายเส้นทางอยู่ในสภาพดี ส่วนใหญ่ก่อสร้างและปรับปรุงด้วยความช่วยเหลือจากจีน และบริษัทก่อสร้างของชนกลุ่มชาติพันธุ์ติดอาวุธที่เป็นพันธมิตรกับรัฐบาล

ทางรถไฟยาว 5,031 กม. ประกอบด้วย 3 เส้นทางหลัก คือ สายเหนือ (ย่างกุ้ง-มัณฑะเลย์-มิตจิน่า-ย่างกุ้ง-มัณฑะเลย์-ลาโซ และย่างกุ้ง-มัณฑะเลย์-เยอ) สายสามเหลี่ยมปากแม่น้ำอิระวดี (ย่างกุ้ง-แปร) และสายใต้ (ย่างกุ้ง-มะละแหม่ง-ทวาย) เมียนมามีแผนจะขยายเส้นทางรถไฟอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเส้นทางสายยุทธศาสตร์ด้านตะวันออกไปยังด้านตะวันตก จากเมืองมูเซ (ด้านการค้าชายแดนเมียนมา-จีน)-เมืองลาเลียว-เมืองเชียงตุงในรัฐฉาน ถึงเมืองชิตตเวในรัฐยะไข่ ด้านเหนือถึงด้านใต้สุดของประเทศจากเมืองปูเตาในรัฐคะฉิ่น ถึงเกาะสองในภาคตะนาวศรี ส่วนการคมนาคมทางน้ำในแม่น้ำสายต่าง ๆ ถือว่าสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของชาวเมียนมาและเศรษฐกิจของประเทศ

นอกจากนี้ พล.อ.อาวุโส มินอ่องโล่ ยังมีเป้าหมายพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตรถไฟพลังงานไฟฟ้า (Electric Multiple Unit-EMU) ไว้ใช้ในประเทศ และพัฒนาการก่อสร้างรางรถไฟ เพื่อรองรับรถไฟดังกล่าว โครงการนำร่อง คือ ขบวนรถไฟวงแหวนรอบเมืองย่างกุ้ง ระยะทาง 45.9 กม. ขณะที่การรถไฟเมียนมา ภายใต้กระทรวงคมนาคมและการสื่อสาร เตรียมยกระดับความเร็วของขบวนรถไฟโดยสารให้วิ่งได้ 80 กม.ต่อ ชม. และขบวนรถไฟบรรทุกสินค้าให้วิ่งได้ 60 กม.ต่อ ชม.

รัฐบาลเมียนมามีแผนก่อสร้างโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในเขตเมืองย่างกุ้ง (Yangon Urban Mass Rapid Transit-YUMRT) เมื่อปี 2563 ซึ่งเป็นโครงการรถไฟฟ้าแบบ Sky Train เส้นทางแรกของประเทศ คาดว่าจะแล้วเสร็จพร้อมเปิดใช้งานในปี 2570 โดยโครงการ YUMRT ประกอบด้วย 2 เส้นทาง คือ 1) เส้นทางทิศตะวันตกไปสู่ทิศตะวันออก (เมืองไหล่ตยา-ถนนโตคองกะเล) ระยะทาง 25 กม. เชื่อมต่อกับรถไฟวงแหวนย่างกุ้ง และ 2) เส้นทางทิศเหนือไปสู่ทิศใต้ (ท่าอากาศยานนานาชาติย่างกุ้ง-เมืองดาลา) ระยะทาง 27 กม. โดยรัฐบาลญี่ปุ่นสนับสนุนเงินกู้ยืม แต่แผนดังกล่าวหยุดชะงักไปหลังเหตุรัฐประหาร

ท่าเรือสำคัญมี 7 แห่ง ได้แก่ ท่าเรือย่างกุ้งและติลาวาในภาคย่างกุ้ง ท่าเรือชิตตเวและเจ้าผิวในรัฐยะไข่ ท่าเรือมะละแหม่งในรัฐมอญ ท่าเรือทวายและเกาะสองในภาคตะนาวศรี

การสื่อสารและโทรคมนาคม รหัสโทรศัพท์ประเทศ คือ +95 โทรศัพท์พื้นฐานมี 514,385 เลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ 48,728,399 เลขหมาย มีบริษัทให้บริการเครือข่ายสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่ 4 บริษัท คือ Myanmar Post and Telecommunications (MPT) ซึ่งเป็นของภาครัฐ ที่เหลือเป็นการร่วมทุนระหว่างภาครัฐเมียนมากับต่างประเทศ ได้แก่ ATOM ซึ่งเป็นการร่วมทุนระหว่างบริษัท Shwe Byain Phyu Group ของเมียนมา กับบริษัท M1 Group ของเลบานอน ที่เข้าซื้อกิจการต่อจาก Telenor ของนอร์เวย์ เมื่อ ก.พ.2565 Ooredoo ของกาตาร์ และ Viettel Group ของเวียดนาม ปัจจุบันเมียนมามีบริการ 4G LTE เฉพาะในภาคย่างกุ้ง ภาคมัณฑะเลย์ และกรุงเนปยีดอ และมีแผนจะขยายสัญญาณทั้ง 4G และ 3G ให้ครอบคลุมทั่วประเทศ สำหรับจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ปัจจุบันมี 14,264,308 คน คิดเป็น 25.1% ของประชากรทั้งหมด ทั้งนี้ เมียนมาอยู่ระหว่างการพัฒนากระบวนโทรคมนาคมของประเทศ โดยเตรียมส่งดาวเทียมของตัวเองขึ้นประจำการเป็นดวงที่ 2 ชื่อว่า MyanmarSat-2 เพื่อยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสารร่วมกับดาวเทียม MyanmarSat-1

การเดินทาง รัฐบาลเมียนมาอนุญาตให้นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีหนังสือเดินทางสามารถขอตรวจลงตราหนังสือเดินทาง ณ ช่องทางอนุญาตของด่าน ตม. (Visa on Arrival) ที่สนามบินมิงกาดอนในภาคย่างกุ้ง และ

สนามบินนานาชาติมีนทเซเลย์ แบบไม่เสียค่าธรรมเนียมวีซ่า (Free-entry) จำนวน 10 ประเทศ ได้แก่ ประเทศในอาเซียนทั้งหมด (ยกเว้นมาเลเซีย) ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ อนุญาตให้นักท่องเที่ยวต่างชาติขอ Visa on Arrival แบบเสียค่าธรรมเนียม จำนวน 8 ประเทศ ได้แก่ จีน อินเดีย อิตาลี สเปน ออสเตรเลีย สวิตเซอร์แลนด์ เยอรมนี และรัสเซีย ส่วนผู้ที่เดินทางด้วยวัตถุประสงค์ทางธุรกิจและการประชุม อบรม การวิจัย เมียนมาอนุญาตให้ขอ Visa on Arrival แบบเสียค่าธรรมเนียม จำนวน 54 ประเทศ (เช่น สหรัฐฯ สหภาพยุโรป และประเทศอาเซียน)

นักท่องเที่ยวต่างชาติที่ได้รับการตรวจลงตราหนังสือเดินทางประเภทนักท่องเที่ยวสามารถพำนักในเมียนมาได้ 30 วัน ประเภทธุรกิจสามารถพำนักในเมียนมาได้ 70 วัน และประเภทการประชุม อบรม การวิจัย สามารถพำนักในเมียนมาได้ 28 วัน ทั้งนี้ ไทยและเมียนมาจัดทำข้อตกลงยกเว้นการตรวจลงตราหนังสือเดินทางธรรมดาระหว่างกัน สำหรับประชาชนที่เดินทางผ่านสนามบินนานาชาติ (ระยะเวลาพำนักไม่เกิน 14 วัน) โดยมีผลตั้งแต่ 11 ส.ค.2558

นักท่องเที่ยวไทยสามารถเดินทางไปเมียนมาด้วยสายการบินไทยแอร์เอเชีย Myanmar Airways International (MAI) ใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 ชม. ส่วนการเดินทางไปยังเมืองต่าง ๆ ในประเทศสามารถเดินทางโดยรถยนต์ (แต่สภาพถนนยังไม่ดีนัก) และเครื่องบินภายในประเทศหรือรถไฟ (แต่ไม่สะดวกและใช้เวลานาน)

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1) สถานการณ์ความไม่สงบในเมียนมา ยังคงซับซ้อนและไม่มีแนวโน้มคลี่คลายจากความขัดแย้งทางการเมืองและการสู้รบ เนื่องจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายยังไม่สามารถเจรจาสันติภาพร่วมกันได้อย่างแท้จริง แม้ว่ารัฐบาลและกองทัพเมียนมายังคงมีความได้เปรียบและครองอำนาจการบริหารประเทศไว้ได้อย่างมั่นคง แต่กลุ่มต่อต้านรัฐบาลและกองกำลังชาติพันธุ์ต่าง ๆ ยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญที่บั่นทอนเสถียรภาพรัฐบาล

2) การเลือกตั้งทั่วไปในเมียนมา รัฐบาลเมียนมากำหนดจัดการเลือกตั้งทั่วไปห้วง 28 ธ.ค.2568-ม.ค.2569 เพื่อส่งมอบอำนาจให้รัฐบาลพลเรือนที่ชนะการเลือกตั้ง

3) อาชญากรรมข้ามชาติบริเวณชายแดนไทย-เมียนมา อาชญากรรมทางเทคโนโลยีที่ฐานปฏิบัติการตามแนวชายแดนเมียนมา เป็นปัญหาท้าทายด้านความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อทั้งภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และนอกภูมิภาค ทั้งนี้ ทางกรมเมียนมาพยายามแสดงบทบาทเชิงรุกในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว และร่วมมือกับนานาชาติ แต่ยังไม่สามารถสกัดกั้นเครือข่ายอาชญากรรมดังกล่าวได้

4) วิกฤตเศรษฐกิจในเมียนมา รัฐบาลเมียนมายังคงเผชิญวิกฤตทั้งจากความขัดแย้งทางการเมือง การสู้รบภายในประเทศ รวมถึงมาตรการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจแบบเฉพาะเจาะจงจากประเทศตะวันตก นำโดยสหรัฐฯ สหราชอาณาจักร และสหภาพยุโรป ส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจเมียนมาได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงในวงกว้าง ประสพภาวะขาดแคลนเงินสกุลต่างประเทศ อัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ส่งผลให้ประชาชนมีภาวะอดอยากและทยอยลักลอบหลบหนีออกไปทำงานแบบผิดกฎหมายนอกประเทศ

5) แร่ธาตุหายาก (Rare Earth) การทำเหมืองแร่ธาตุหายากในเมียนมามีแนวโน้มเติบโตต่อเนื่อง โดยเฉพาะในพื้นที่รัฐฉาน ติดกับชายแดนจีน เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดโลกที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากแร่ธาตุหายากเป็นวัตถุดิบสำคัญในอุตสาหกรรมการผลิตแม่เหล็กสำหรับรถยนต์ไฟฟ้า (EV) เทคโนโลยีพลังงานสะอาด อุปกรณ์ทางการแพทย์ และเทคโนโลยีทางทหาร ส่งผลให้ชาติมหาอำนาจต่างพยายามเข้าถึงแหล่งแร่ธาตุหายากในเมียนมา

6) ความเคลื่อนไหวของมหาอำนาจในเมียนมา กลุ่มที่สนับสนุนรัฐบาลเมียนมา โดยเฉพาะจีน และรัสเซียขยายอิทธิพลในเมียนมามากขึ้นในหลายมิติ ทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง และการทหาร ขณะที่ประเทศ

ตะวันตกลดระดับความสัมพันธ์และดำเนินมาตรการกดดันรัฐบาลเมียนมา และเรียกร้องให้ทุกฝ่ายสนับสนุนเมียนมากลับคืนสู่ความเป็นประชาธิปไตย ขณะที่บางประเทศยังหลีกเลี่ยงการแสดงท่าทีสนับสนุนฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เช่น อินเดีย เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น รวมถึงอาเซียน พยายามประสานประโยชน์กับทุกฝ่ายเพื่อรักษาผลประโยชน์ในเมียนมา

7) ปัญหาการอพยพโยกย้ายถิ่นฐานของชาวเมียนมา จาก 2 ปัจจัย ได้แก่ 1) สถานการณ์สู้รบภายในประเทศที่ยังดำเนินอย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มรุนแรงเพิ่มขึ้น ทำให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบต้องอพยพย้ายออกจากพื้นที่สู้รบไปยังพื้นที่ตอนกลางของประเทศและพื้นที่ปลอดภัยมากขึ้น และ 2) การบังคับใช้กฎหมายเกณฑ์ทหารฉบับใหม่ เมื่อ ก.พ.2567 ที่ระบุให้พลเมืองชายอายุระหว่าง 18-35 ปี และหญิงอายุระหว่าง 18-27 ปี ต้องเข้ารับการเกณฑ์ทหาร ส่งผลให้ชาวเมียนมาที่อยู่ในเกณฑ์ดังกล่าวกว่า 100,000 คน จากทั้งหมด 13.6 ล้านคน หลบหนีออกนอกประเทศ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

ความสัมพันธ์ไทย-เมียนมา

ไทยและเมียนมาสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตเมื่อ 24 ส.ค.2491 ความสัมพันธ์มีความใกล้ชิดทั้งในระดับรัฐบาล กองทัพ และประชาชน โดยไทยดำเนินนโยบายที่เป็นมิตรและให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ แก่เมียนมา เช่น ความช่วยเหลือด้านการพัฒนา การอำนวยความสะดวกในกระบวนการสันติภาพ และความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมในห้วงที่เมียนมาประสบภัยพิบัติ ขณะที่เมียนมาให้ความสำคัญอย่างมากกับการกระชับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน รวมถึงไทย โดยทั้งสองประเทศต่างยึดถือนโยบายไม่แทรกแซงกิจการภายในซึ่งกันและกัน

ด้านการเมืองและความมั่นคง มีกลไกความร่วมมือทวิภาคีที่สำคัญ คือ คณะกรรมาธิการร่วม (Joint Commission on Bilateral Cooperation-JC) คณะกรรมการเขตแดนร่วม (Joint Boundary Committee-JBC) คณะกรรมการชายแดนส่วนภูมิภาค (Regional Border Committee-RBC) และคณะกรรมการระดับสูง (High Level Committee-HLC) ของฝ่ายทหาร ซึ่งเป็นเวทีสำคัญในการหารือประเด็นความมั่นคงตามแนวชายแดนจากการที่ไทยมีพรมแดนติดกับเมียนมา 2,401 กม. ทำให้ไทยได้รับผลกระทบจากปัญหาความไม่สงบภายในเมียนมา เช่น ปัญหาผู้หนีภัยจากการสู้รบชาวเมียนมา ปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ การหลบหนีเข้าเมืองของแรงงานเมียนมาและชาวมุสลิมโรฮิงจา รวมถึงปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติทางเทคโนโลยี

เศรษฐกิจเมียนมาที่ยังเผชิญภาวะถดถอยและแรงงานขาดโอกาสการจ้างงานจะเป็นปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นให้เกิดการลักลอบเข้าเมืองไทยหรือลักลอบทำงานผิดกฎหมายในไทยมากขึ้น เนื่องจากชาวเมียนมาต้องการมีงานทำและคุณภาพชีวิตที่ดีกว่า ขณะที่ไทยมีปัจจัยดึงดูดสำคัญ คือ การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ ความต้องการแรงงานข้ามชาติ โดยชาวเมียนมาที่ลักลอบเข้าไทยมีต้นทางจากทั้งพื้นที่ขึ้นใน เช่น ภาคว่างกุ้ง ภาคพะโค และพื้นที่ชายแดนในเขตชาติพันธุ์ ส่วนใหญ่ว่าจ้างขบวนการนำพาคนเข้าเมืองผิดกฎหมาย จุดที่ต้องระวังเป็นพิเศษคือ ชายแดนด้าน จ.เชียงราย จ.ตาก จ.กาญจนบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์ และ จ.ระนอง

ด้านเศรษฐกิจ เมียนมาเป็นคู่ค้าอันดับ 20 ของไทย ส่วนไทยเป็นคู่ค้าอันดับ 2 ของเมียนมา รองจากจีน มูลค่าการค้าระหว่างไทยกับเมียนมาปี 2568 (ม.ค.-พ.ค.2568) อยู่ที่ 102,272 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 4.48% จากช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยไทยส่งออกไปเมียนมามูลค่า 61,856 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 8.07% และนำเข้ามูลค่า 40,384 ล้านบาท ลดลง 1.14% ซึ่งไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า 21,440 ล้านบาท สินค้าหลักที่ไทยส่งออกไปเมียนมา ได้แก่ น้ำมันสำเร็จรูป เครื่องดื่ม เคมีภัณฑ์ เม็ดพลาสติก น้ำตาลทราย เครื่องสำอาง ข้าวสาลี รถยนต์ รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ เหล็ก และเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ สินค้าหลักที่ไทยนำเข้าจากเมียนมา ได้แก่ ก๊าซธรรมชาติ สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ พืชและผลิตภัณฑ์จาก

พืช ผัก ผลไม้และของปรุงแต่งที่ทำจากผัก ผลไม้ สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ กาแฟ ชา เครื่องเทศ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ เนื้อสัตว์สำหรับการบริโภค เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ สัตว์น้ำ (แบบสด แช่เย็น แช่แข็ง แปรรูปและกึ่งสำเร็จรูป) ไม้ซุง ไม้แปรรูปและผลิตภัณฑ์ ลวดและสายเคเบิล

ด้านการลงทุน ปัจจุบันไทยลงทุนในเมียนมาเป็นลำดับที่ 5 รองจากสิงคโปร์ จีน ฮองกง และสหราชอาณาจักร มูลค่าการลงทุนรวม 143,456 ล้านบาท มี 105 โครงการที่ยังดำเนินอยู่ สาขาการลงทุนสำคัญ ได้แก่ พลังงาน การผลิต ประมง และปศุสัตว์ ผู้ลงทุนรายใหญ่ เช่น ปตท.สผ. การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) อิตาเลียนไทย ซิพี และเครือซิเมนต์ไทย

ด้านพลังงาน บริษัท ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) หรือ ปตท.สผ. รัฐวิสาหกิจด้านพลังงานของไทย เป็นบริษัทต่างชาติหลักที่ร่วมลงทุนในโครงการสำรวจและขุดเจาะก๊าซธรรมชาติบริเวณอ่าวมะตะมะ จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ 1) โครงการยาดานา และ 2) โครงการขอดีแก้ว และเตรียมดำเนินการสำรวจและขุดเจาะน้ำมันและก๊าซธรรมชาติในแหล่งก๊าซธรรมชาติแปลง M5 และ M6 บริเวณอ่าวมะตะมะ โดยมีกำหนดช่วงเวลาการดำเนินงานตั้งแต่ 1 พ.ย.2568-30 มี.ค.2570 พร้อมออกประกาศแจ้งเตือนการเดินทางเรือในรัศมี 4 กม. รอบพื้นที่ขุดเจาะเพื่อความปลอดภัย นอกจากนี้ บริษัท ปตท.สผ. ยังมีแผนติดตั้งแท่นขุดเจาะใหม่ 4 แท่น และดำเนินการเชื่อมต่อท่อส่งก๊าซใต้ทะเลในแหล่งก๊าซแปลง M9 ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่เดียวกัน



พล.อ.อาวุโส มินอองไฮ้
(Senior General Min Aung Hlaing)

ตำแหน่ง	ประธานคณะกรรมการมาธิการความมั่นคงและสันติภาพแห่งรัฐ (State Security and Peace Commission-SSPC) ผู้บัญชาการทหารสูงสุด รักษาการประธานาธิบดี
เกิด	3 ก.ค.2499 (อายุ 70 ปี/ปี 2569) ที่ จ.ทวาย ภาคตะนาวศรี
เชื้อชาติ	เมียนมา
ศาสนา	พุทธ
สถานภาพทางครอบครัว	สมรสกับดอร์จจุละ (Daw Kyu Kyu Hla) มีบุตรธิดารวม 2 คน เป็นบุตรสาว 1 คน ชื่อ Khin Thiri Thet Mon และบุตรชาย 1 คน ชื่อ Aung Pyae Sone
การศึกษา	- ศึกษาด้านกฎหมายที่มหาวิทยาลัยย่างกุ้ง ก่อนเข้าศึกษาโรงเรียนนายร้อยรวมเหล่า (Defense Services Academy-DSA) - สำเร็จการศึกษาจาก DSA รุ่นที่ 19 (เข้าศึกษาปี 2517)
ประวัติการทำงาน	
ไม่ระบุปี	เคยเป็นผู้บัญชาการกองพลทหารราบเบา 44 (เมืองตะเภา รัฐมอญ) และผู้บัญชาการภาคทหารบกตะวันตก
ปี 2545	ผู้บัญชาการภาคทหารบกสามเหลี่ยม
ปี 2551	ผู้บัญชาการสำนักงานปฏิบัติการพิเศษ BSO-2 (พื้นที่รัฐฉานและรัฐคะยา)
ปี 2552	เลื่อนยศเป็น พล.ท.
ปี 2553	เสนาธิการทหารร่วมสามเหล่าทัพ (ต่อจาก พล.อ.ฉ่วยมาน)
ปี 2554	เลื่อนยศเป็น พล.อ. และขึ้นเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุดเมียนมา
ปี 2555	เลื่อนยศเป็น พล.อ.รองอาวุโส
ปี 2556	เลื่อนยศเป็น พล.อ.อาวุโส

- | | |
|-------------|---|
| ปี 2559 | - ได้รับการขยายอายุราชการในตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุดเมียนมา 5 ปี ทำให้เกษียณอายุราชการในปี 2564 |
| 1 ก.พ.2564 | - เป็นประธานสภาบริหารแห่งรัฐ (State Administration Council-SAC) และขยายอายุราชการการดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุด ออกไปแบบไม่มีกำหนด |
| 1 ส.ค.2565 | - เป็น นรม.เมียนมา อีกหนึ่งตำแหน่ง |
| 22 ก.ค.2567 | - เป็นรักษาการประธานาธิบดี อีกหนึ่งตำแหน่ง |
-

สมาชิกคณะกรรมการความมั่นคงและสันติภาพแห่งรัฐ
(State Security and Peace Commission-SSPC)

ประธาน SSPC
รองประธาน SSPC
สมาชิก SSPC
สมาชิก SSPC
สมาชิก SSPC
สมาชิก SSPC
สมาชิก SSPC
สมาชิก SSPC
สมาชิก SSPC
เลขาธิการ SSPC

Senior General Min Aung Hlaing
Vice-Senior General Soe Win
U Nyo Saw
U Aung Lin Dwe
General Maung Maung Aye
Lieutenant-General Tun Tun Naung
U Than Swe
Lt-Gen Yar Pyae
General Kyaw Swa Lin
General Ye Win Oo

คณะรัฐมนตรีเมียนมา

นายกรัฐมนตรี	U Nyo Saw
รมต.ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	U Nyo Saw
รมว.กระทรวงการวางแผนแห่งชาติ	U Nyo Saw
รมต.ประจำสำนักงานประธานาธิบดี คนที่ 1	U Tin Aung San
รมต.ประจำสำนักงานประธานาธิบดี คนที่ 2	U Ko Ko Hlaing
รมต.ประจำสำนักงานประธานาธิบดี คนที่ 3	U Maung Maung Tint
รมต.ประจำสำนักงานประธานาธิบดี คนที่ 4	U Tun Ohn
รมว.กระทรวงคมนาคมและการสื่อสาร	U Mya Tun Oo
รมว.กระทรวงกลาโหม	General Maung Maung Aye
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Lt-Gen Tun Tun Naung
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	U Than Swe
รมว.กระทรวงการคลังและจัดเก็บรายได้	Dr. Kan Zaw
รมว.กระทรวงกิจการชายแดนและกลุ่มชาติพันธุ์	Lt-Gen Yar Pyae
รมว.กระทรวงการลงทุนและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจต่างประเทศ	Dr Wah Wah Maung
รมว.กระทรวงกิจการกฎหมายและอัยการสูงสุด	Dr Thida Oo
รมว.กระทรวงสารสนเทศ	U Maung Maung Ohn
รมว.กระทรวงกิจการศาสนาและวัฒนธรรม	U Tin Oo Lwin
รมว.กระทรวงเกษตร ปศุสัตว์ และชลประทาน	U Min Naung
รมว.กระทรวงสหกรณ์และการพัฒนาชนบท	U Hla Moe
รมว.กระทรวงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	U Khin Maung Yi
รมว.กระทรวงการไฟฟ้า	U Nyan Tun
รมว.กระทรวงพลังงาน	U Ko Ko Lwin
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรม	Dr. Charlie Than
รมว.กระทรวงการตรวจคนเข้าเมืองและประชากร	U Myint Kyaing
รมว.กระทรวงแรงงาน	U Aung Kyaw Hoe
รมว.กระทรวงพาณิชย์	U Chit Swe
รมว.กระทรวงการศึกษา	Dr Chaw Chaw Sein
รมว.กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	Dr. Myo Thein Kyaw
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Dr. Thet Khaing Win
รมว.กระทรวงการกีฬา และกิจการเยาวชน และ	Jeng Phang Naw Taung
รมว.กระทรวงการท่องเที่ยวและโรงแรม	
รมว.กระทรวงการก่อสร้าง	U Myo Thant
รมว.กระทรวงสวัสดิการสังคม การบรรเทาทุกข์ และการตั้งถิ่นฐาน	Dr. Soe Win
อธิบดีสำนักงานรัฐบาลสหภาพ	U Nay Lin

(พ.ย.2568)